

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

94.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 30-го Нолбръ.— 1848 — Wilno. WTOREK, 30-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 24-го Ноября.

Указъ Правительствующему Сенату.

Назначивъ Нашего Генералъ-Адъютанта, Генерала отъ Кавалеріи Князя Чернышева Предсѣдателемъ Государственнаго Совѣта, съ оставленіемъ Военнымъ Министромъ, — Мы признаемъ необходимымъ облегчить его въ обширныхъ занятіяхъ, лежащихъ на немъ по дѣлопроизводству въ Военномъ Министерствѣ. Въ сихъ видахъ утвердили Мы Положеніе о Товарищѣ Военнаго Министра, которое препровождаемъ въ Правительствующій Сенатъ, повелевая привести оное въ надлежащее исполненіе.

На подавшихъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Царскомъ Селѣ,
Октября 7-го 1848 года.

Высочайшею Грамотою, 16-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 1-й степени, Министръ Королевско-Греческаго Двора и Иностранныхъ Дѣлъ, Константинъ Колокотрони.

Въ Сентябрѣ сего года Г. Главноуправляющій Пути Сообщенія и Ближними Зданіями входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Министровъ о предоставленіи присвоеннаго 53-мъ пунктомъ прилож. къ 935-й ст. 3 т. Св. Зак. права на ношеніе мундира въ отставкѣ и тѣмъ чиновникамъ, которые выслужили въ одномъ вѣдомствѣ десять лѣтъ, хотя бы и не сряду, если только во время бытности въ сего вѣдомства они не состояли на службѣ въ другомъ. Его Императорское Величество, по Положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣть соизволило: для всѣхъ гражданскихъ вѣдомствъ постановить, что присвоенное 53-мъ пунктомъ Положенія о гражданскихъ мундирахъ право на ношеніе въ отставкѣ должностнаго мундира предоставляется и тѣмъ чиновникамъ, которые выслужили въ одномъ вѣдомствѣ десяти-лѣтній срокъ, хотя бы и не сряду, если только во время бытности въ сего вѣдомства, они не состояли на службѣ въ другомъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 24-go Listopada.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Mianowawszy NASZEGO Jenerał-Adjutanta, Jenerała Jazdy, Xiecia Czernyszewa, Prezesem Rady Państwa, z pozostawieniem go Wojennym Ministrem, — Uznajemy za rzecz konieczną ulżyć mu w obszernych zatrudnieniach, należących doń w Wydziale Ministerstwa Wojny. W tych widokach, Zatwierdziliśmy Ustawę o Pomocniku Ministra Wojny, którą Rządzącemu Senatowi Przesyłamy, rozkazując wprowadzić ją w należyte wykonanie.

Na oryginalie własną Jego CESARSKIEGO MOŚCI ręką podpisano:

NIKOLAJ.

Carskie-Sioło,

7-go Października 1848 r.

Przez Najwyższy Dyplomat, 16-go Października, Najłaskawiej mianowany został Kawalerem Orderu Św. Anny 1-jej klasy, Minister Królewsko-Greckiego Dworu i Spraw Zagranicznych, Konstanty Kolokotroni.

We Wrześniu roku bieżącego, P. Głównozarządzający Drogami Komunikacyi i Budowlami Publicznymi, uczynił przedstawienie do Komitetu Ministrów, względem pozwolenia używania prawa, zastrzeżonego 53-m punktem dodatku do art. 935 Zbioru Praw Tomu III, noszenia mundur, w czasie dymissyi, i dla tych urzędników, którzy przeszli w jednym wydziale lat dziesięć, chociażby i nie ciągle, skoro tylko przez czas nieciśniania w tymże wydziale, nie byli w służbie w jakimkolwiek innym. Jego CESARSKA MOŚĆ, stosownie do uchwały Komitetu Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: aby przepisane punktem 53 Ustawy o mundurach cywilnych prawo, względem noszenia, w czasie dymissyi, urzędowego mundur, służyło także i dla tych urzędników, którzy przeszli w jednym wydziale dziesięć lat, chociażby i nie ciągle, jeśli tylko, w czasie nie zostawiania ich w tym wydziale, nie byli w służbie w innym.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я .

Въ *Journal de St. Pétersbourg* сообщаютъ слѣдующее письмо изъ Берлина, отъ 22 10 Ноября:

„Берлинъ успокаивается болѣе и болѣе. Возстановленный порядокъ родилъ довѣріе; публичные фонды поднимаются въ цѣнѣ, театры полны, мелочная торговля оживаетъ. На улицахъ уже не встрѣчаешь отратительныхъ лицъ, готовыхъ на всякое безчинство; нищія и приклепанные къ стѣнамъ объявленія равнодушно исчезли. Не смотря на то, часть гражданъ все еще чувствуетъ, что ея тщеславіе оскорблено обезоруженіемъ, тогда какъ другая часть жителей, прилькшая, въ продолженіе восьми мѣсяцевъ, къ анархіи, жалится о прежнемъ порядкѣ вещей, помня беззаконность, какою онъ былъ сопровождается.“

„Поведеніе войскъ выше всякой похвалы: досихъ поръ не было никакихъ ссоръ, никакихъ излишествъ. Офицеры и рядовые полка Императора Франца, узнавъ о декретѣ, которымъ члены національнаго собранія записываютъ въ вѣнскому министерству подати, предоставили въ распоряженіе правительства половину своего жалованья. Главная квартира генерала Врангеля расположена въ Королевскомъ дворцѣ, гдѣ стоятъ 2 баталіона пѣхоты съ четырьмя орудіями. Обезоруженіе подвигается впередъ; гдѣ-то 21,000 ружей, и у тѣхъ, которые хотѣли скрыть оружіе, продолжаютъ отбирать его силою. Многие изъ жителей, желая, чтобы осажденное положеніе продлилось на неопредѣленное время, адресовали къ министерству прошенія, въ которыхъ выражается это желаніе. Республиканская партія, видя, что сшибась въ своихъ расчетахъ, старается примириться съ правительствомъ и хочетъ явиться къ 27-му Ноября въ Бранденбургъ.“

„Вообще, Пруссія начинаетъ оправляться отъ перваго замѣшательства, произведеннаго разрывомъ правительства, съ собраніемъ и объявленіемъ столицы въ осажденное положеніе. Эти два событія многимъ казались предѣлителями переворота и кровопролитія; но види, что нѣтъ ничего подобнаго, самые горячіе умы ограничиваются страдательнымъ сопротивленіемъ, и спокойствіе водворяется даже въ городахъ, наиболѣе упорныхъ. Поведеніе мятежнаго собранія способствовало отчасти этому результату. Декретъ о прекращеніи взноса податей почти нигдѣ не былъ приведенъ въ исполненіе. Князьство, членовъ собранія обратилъ въ вредъ имъ самимъ. Въ Магдебургѣ, изъ 60-ти муниципальных депутатовъ, только пятеро подали голоса въ пользу этого декрета; въ Бреславлѣ, гдѣ умы, подчиненные вліянію демократическихъ клубовъ, были приготовлены, казалось, къ открытому мятежу, общественныя кассы остались нетронутыми и властямъ оказываютъ уваженіе. Президентъ Силезскаго правленія Пиндербъ, поведеніе котораго, всегда двусмысленное, много способствовало погруженію Силезской Области въ нравственное разстройство, сбросилъ съ себя, наконецъ, личину, принявъ сторону мятежнаго собранія. Онъ былъ отрѣшенъ, и на его мѣсто назначенъ Г. Шлейвицъ, извѣстный по своимъ способностямъ и энергіи. Генералъ Линдгеймъ сосредоточилъ 5 баталіоновъ на позиціи, лежащей между городомъ Бреславлемъ и предместьями, гдѣ ему нечего опасаться нападеній, которыя были бы направлены противъ него, тогда какъ его артиллерія можетъ нанести много вреда городу и нападающимъ. Бреславльскій архіепископъ, съ своей стороны, издалъ пастырское посланіе противъ неплатежа податей, предписаннаго мятежнымъ собраніемъ.“

„Формированіе милиціи (*Landwehr*) съ успѣхомъ производится въ трехъ областяхъ Бранденбургин, Помераніи и Саксоніи. Въ послѣдней изъ этихъ областей, только въ Гальберштадтѣ мѣры правительства встрѣтили противодействие со стороны офицеровъ милиціи. Генералъ Гиршфельдъ отправился туда изъ Магдебурга съ двумя баталіонами и арестовалъ наиболѣе виновныхъ, которые будутъ преданы военному суду. Сопротивленія не было.“

„Въ Штралзундѣ и Нордгаузенѣ было нѣсколько трудно собрать милицію; но, изъ 34 баталіоновъ, огромное большинство явилось на призывъ со всею готовностью.“

„Въ восточныхъ областяхъ Монархіи, общественное мнѣніе обнаруживается въ пользу правительства. Адресы, выражающіе вѣрную преданность правительству, получаютъ со всѣхъ сторонъ; Кенигс-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y .

Въ *Journal de St. Pétersbourg* читаемъ слѣдующій листъ изъ Берлина, подъ д. 22 листопада:

„Берлинъ едновременно барзѣе успокаивается. Призывочныя порządki члудилъ уфрѣсѣ; папиеры публичные идѣ въ гóрѣ, театра сѣ пеліе, drobny handel сѣ оживіа. На улицахъ не видѣ южъ одражающихъ фигуръ, готовыхъ на wszelkie zuchwalstwo; — zebraćtwo i plakaty, również zniknęły. Mimo to jednak, część chwyateli чује сѣ jeszcze obrażoną w swѣj dуміе przez rozbrojenіе, podczas gdy druga część mieszkanców, wdrożona przez ósm mіеsіęcy do bezrządu, wzdycha za uprzednim porządkiemъ rzeczy, mającъ zwiāszeza w pamięci bezkarność, która mu towarzyszyła.“

„Postępowanie wojska jest nad wszelką pochwałę: dotądъ żadnych nie było zatargów, żadnych nadużyć. Oficerowie iszeregowi z półku Cesarza Franciszka, dowiedziawszy сѣ o uchwale Zgromadzenia Narodowego zabraniającej płacić teraźniejszemu Ministerstwu podatki, oddali do rozporządzenia Rządu połowę swojego żołdu. Główna kwatery Jenerała Wrangela znajduje сѣ w pałacu Królewskim, gdzie stoją dwa bataliony piechoty ze czterma działami. Rozbrajanie postępuje ciągle; złożono już добровольно 21,000 sztukъ Ironi, ci zaś co ją chcieli ukrywać znaszani są do tego siłą. Wielu mieszkanców, pragnących, aby stan oblężenia mógł być przedłużonymъ na czasъ nieograniczony, podali do Ministerstwa prośby, z wynurzeniemъ tego życzenia. Stronnictwo Republikańskie widząc, że сѣ zawiodło w swoichъ rachubachъ, usiłuje pojednać сѣ z Rządemъ, i chce сѣ udać na 27 listopada do Brandenburga.“

„Węólności Prussy zaczynają przychodzić do siebie po pierwszymъ wstrząśnieniu, sprawionemъ przez nieporozumienie Rządu z Sejmemъ i przez ogłoszenie stolicy za będącą w stanie oblężenia. Oba te wypadki dla wielu zdawały сѣ być zwiastunami rewolucyi i rozlewu krwi; ale widząc, że na nie podobnego сѣ nie zanosi, najzapalniejsze umysły poprzestają na hiernymъ operze, i spokojność wraca nawet w tychъ miastachъ, gdzie сѣ najwięcej obawiano zaburzeń. Buntownicze postępowanie Sejmu przyczyniło сѣ w części do tego wypadku. Uchwała o wstrzymaniu cplaty podatkówъ prawie nigdzie nie weszła w wykonanie. W Magdeburgu, z 60 deputowanychъ muntey palnychъ, pięciu tylko podało głosy za tą uchwałą; we Wrocławiu, gdzie umysły, zostając pod wpływemъ klubówъ demokratycznychъ, były, jak сѣ zdawało, przygotowane do otwartego rokeszu, kassy publiczne zostały nietknięte, a Zwierzchność doznaje uległości. Prezesъ Rządu Szląskiego, Pinder, którego postępowanie, zawsze dwóznaczne, wiele сѣ przyczyniło do wtrącenia prowincyi Szląskiej w moralny zamętъ, zjąłъ nakoniecъ maskę, oświadczywszy сѣ за stroną buntowniczego Sejmu. W skutekъ tego usunięto go wnet od obowiązku, a w miejsce jego mianowany zostałъ P. Szleinitz, znany ze swojej zdolności i energii. Jenerałъ Lindheimъ zgromadziłъ 5 batalionówъ piechoty w pozycyi leżącej między m. Wrocławiemъ i przedmieściami, gdzie nie może lękać сѣ napadu, a zładъ przeciwnie artyllerya jego może zrządzać niemało szkody dla miasta i napadającychъ. Wrocławski Arcybiskupъ ze swojej strony, wydałъ listъ pasterski przeciwko niepłaceniu podatkówъ, uchwalonemu przez buntownicze Zgromadzenie.“

„Uzbrajanie milicyi (*Landwehr*) odbywa сѣ ze skutkiemъ w trzechъ prowincjachъ: Brandenburgii, Pomeranii i Saxonii. W ostatniejъ z nichъ tylko, w Halberstadt, rozkazy Rządowe spotkały opórъ ze strony Oficerówъ milicyi. Jenerałъ Hirschfeldъ udałъ сѣ tamъ do Magdeburga, z dwóma баталіонами i aresztowałъ najwinniejszychъ, którzy pod sądъ wojenny oddani zostaną. Dalszego oporu nie było. W Stralsundzie i Nordhausenъ było nieco trudno zgromadzić milicyę; ale z 34 баталіонówъ, przeważająca większość stanęła na wezwanie, ze wszelką gotowością.“

„We wschodnichъ prowincjachъ Monarchii, opinia publiczna oświadcza сѣ за stroną Rządu. Adressy, wynurzające wierność i poświęcenie сѣ dla Rządu, nadechodzą ze wszelkichъ stronъ; adresъ Królewicki opatrzony jestъ 4,000

бергский адресъ снабженъ 4 000 подписей; Давид-ский адресъ принятъ изъ 50 муниципальных депута-товъ, 45-ю депутатами; Штетинъ отрекся отъ сво-его первого адреса и совершенно объявилъ себя въ пользу правительства. Лѣвая сторона собранія, на-конецъ, чувствуетъ, что она зашла слишкомъ далеко, и хотѣла бы примириться.

Англійскіе, Французскіе и Франкфуртскіе жур-налы, а особенно рѣчь г. на Бассермана, внушаютъ спасительныя размышленія даже самымъ разгорячен-нымъ умамъ. Въ, съ другой стороны, доказательства вѣрности селскаго народонаселенія и преданности ар-міи приводитъ республиканскую партію въ робость и уныніе.

Правительство продолжаетъ быть умирнымъ, сколько возможно, не теряя изъ вида цѣль, которую оно предположило себѣ. Такимъ образомъ, оно успѣло безъ кровопролитія занять Берлинъ и лишить мя-тежное собраніе общаго довѣрія. Оно дошло до пер-ваго акта этой великой драмы, развязка которой рѣ-шится судьбы Пруссіи. Второй актъ начнется въ Бран-денбургѣ. Если депутатовъ соберется тамъ болѣе 202 человекъ, собраніе можетъ продолжать свои засѣданія и заниматься дѣломъ конституціи; въ противномъ слу-чаѣ, надобно будетъ распустить его и созвать другое.

Берлинъ, 23 Ноября.

Его Королевское Величество находился вчера въ министерскомъ совѣтѣ въ Белвю; произойдетъ также совѣщаніе Короля съ генераломъ Врангелемъ.

— Третьяго дня генералъ Врангель давалъ обѣдъ, на которомъ, кромѣ членовъ городской делегаціи (*Stadtverordneten*) находились также редакторы здѣш-ныхъ газетъ: *Voss* и *Spenner*.

— Англійскій кабинетъ отнесся къ нашему прави-тельству, посредствомъ своего посланника, графа Уэст-морленда, нотою, въ которой извѣщаетъ согласіе на всѣ мѣры, предпринятныя правительствомъ для под-держанія порядка. Въ связи съ этимъ находится из-вѣстіе, что англійскій кабинетъ созвалъ коронныхъ законодательствъ для доставленія мнѣнія относительно вопроса, возникшаго между Прускою короною и Бер-линскимъ національнымъ собраніемъ, и что эти чи-новники объявили себя въ пользу Прускаго прави-тельства.

— Совершенное спокойствіе, господствующее въ Берлинѣ, дозволило военному начальству сдѣлать нѣ-которые облегченія въ правилахъ осажденнаго положенія. Городскія ворота не запираются на ночь такъ строго, какъ было прежде; кофейни и пивныя дома могутъ быть открыты позже десяти часовъ, и пр.

— Въ Швейдницѣ, нижніе чины тамошняго гарни-зона объявили своему начальнику, что они, по соб-ственному внушенію, не признаютъ другой власти, кромѣ королевской, что всегда будутъ защищать пра-ва законнаго своего государя, и что останутся вѣр-ными своему долгу: „Съ Богомъ, за Короля и отече-ство!“

26 Ноября.

Въ публичныхъ газетахъ напечатано слѣдующее, подписанное въ три министрами, объявленіе: „По окон-чаніи въ Бранденбургѣ всѣхъ приготовленій для во-зобновленія засѣданій собранія, созданнаго для согла-шенія (*Vereinbarung*) Прускаго Государственнаго Уложенія, господа депутаты извѣщаются о семъ, на основаніи Высочайшаго повелѣнія, 8-го Ноября, те-кущаго года, и въ то же время приглашаются со-браться въ мѣстѣ, устроенномъ тамъ, 27 Ноября въ 10 часовъ до полудня, для продолженія своихъ занятій. Берлинъ, 25 Ноября 1848.“

— Третьяго дня прибылъ сюда изъ Франкфурта президентъ тамошняго національнаго собранія, Г. Га-геръ, вмѣстѣ съ нѣсколькими членами сего же собра-нія, и въчера утромъ отправился въ Потсдамъ къ Ко-ролю, отсюда онъ намѣренъ сегодня выѣхать въ Бран-денбургъ, куда уже отправилось значительное число депутатовъ. Вчерашняго числа всѣ министры отпра-вились туда же по желѣзной дорогѣ.

— Въ *Börsenhalle*, 23 Ноября, пишутъ, что Франк-фуртскіе комиссары Симсонъ и Гергенгауъ уѣхали изъ Берлина, не исполнивъ данныхъ имъ порученій, потому что Король объявилъ имъ, что самъ окончитъ свои дѣла. При отъѣздѣ они имѣли продолжительныя совѣщанія съ Королемъ и министрами.

подписовъ; адресъ Гдаński został uchwalony większością 45 głosów z pomiędzy 50 deputowanych; Stettin odstąpił od swojego pierwszego adresu i zupełnie się oświadczył za stronę Rządu. Lewa strona Sejmu czuje nakoniec, że zdaleko zabrnęła, i już chciałaby się pojednać.

„Англійскіе, Французскіе и Франкфуртскіе dzienniki, a mianowicie sprawozdanie P. Bassermana w Parlamencie Frankfurckim, naprowadzają na drogę rozmysłu same nawet najzapaleńsze umysły. Z drugiej strony do- wody wierności ludu wiejskiego, tudzież przywiązanie wojska do Rządu, wzniecają w stronnictwie Republikań- skiem lekkie i upadek ducha.“

„Rząd nie przestaje, o ile można, trzymać się za- sady umiarkowania, nie spuszczać z oka celu, który so- bie założył. Tym sposobem potrafił on bez rozlewu krwi zająć wojskiem Berlin i pozbawić Sejm buntowniczy publicznego zaufania. Doszliśmy już do końca pierwszego aktu tego wielkiego dramatu, którego rozwiązanie sta- nowić będzie o losie Pruss. Drugi akt zacznie się w Bran- denburgu. Jeśli się tam zgromadzi więcej niż 202 de- putowanych, Sejm może dalej odbywać swoje posiedze- nia i pracować nad ułożeniem ustawy; w razie przeci- wnym, potrzeba będzie rozwiązać go i przystąpić do zwołania nowego.“

Berlin, 23 listopada.

Król Jego Mość znajdował się wezorem na Radzie Mi- nistrów w Bellevue; miała się także odbyć narada Króla z Jeneralem Wrangel.

— Onegdaj dawał Jen. Wrangel obiad, na którym, prócz członków delegacji miejskiej (*Stadtverordneten*) znajdowali się także Redaktorowie gazet tutejszych: *Voss* i *Spennner*.

— Gabinet Angielski przesłał Rządowi naszemu przez Pośta swego, Hr. Westmoreland, notę, w której po- chwala wszystkie przez Rząd przedsięwzięte środki ku u- trzymaniu porządku. W związku z tém jest wiadomość, że gabinet Angielski wezwał prawników korony, aby dali swe zdanie względem kwestyi prawnej, zachodzącej pomię- dzy Koroną Pruską i Zgromadzeniem Narodowem w Ber- linie, i że urzędnicy ci oświadczyli się za Rządem Pruskim.

— Zupełna spokojność panująca w Berlinie, dozwo- liła władzy wojennej poczynić niektóre ulgi w stanie o- blężenia. Bramy miasta nie zamykają się na noc tak ści- śle; kawiarnie i handle piwne mogą być otwierane póź- niej niż do dziesiątej godziny, i t. d.

— W Swidnicy, żołnierze stojący załogą, złożyli do- wódzcy swemu oświadczenie, z własnej woli, nie z pod- szeptu oficerów pochodzące: że nie uznają innej władzy, prócz Królewskiej; że praw Monarchy zawsze bronić będą, i że będzie ciągle ich hasłem: „Z Bogiem, za Króla i Oj- czyznę.“

Dnia 26 listopada.

W tutejszych gazetach umieszczono dziś następującą, przez wszystkich Ministrów podpisaną odezwę: „Po ukoń- czeniu w Brandenburgu wszystkich przygotowań i repera- cyi dla rozpoczęcia posiedzeń Sejmu, zwołanego dla uło- żenia Pruskiej Rządowej Ustawy, Panowie Deputowani zawiadamiają się o tém, na zasadzie Najwyższego rozkazu z d. 8 listopada bieżącego roku, i oraz wzywają się niniej- szém, aby się zgromadzili w miejscu, tam urządzoném, d. 27 listopada o godz. 10-ej przed południem, dla koniecz- nia prac swoich. Berlin, 25 listopada 1848 roku.“

— Onegdaj przybył tu z Frankfurtu Prezes tamecz- nego Zgromadzenia Narodowego, P. Gager, wespół z kil- ku członkami tegoż Zgromadzenia, i wezorem rano udał się do Potsdamu do Króla; żądał ma pojechać dzisiaj do Bran- denburga, gdzie się już udała znaczna liczba Deputowa- nych. Dnia wezorajszego, wszyscy Ministrowie udali się tamże nadzwyczajnym pociągami kolei żelaznej:

— W *Börsenhalle* piszą pod d. 23 listopada, iż Komis- sarze Frankfurtscy: Simson i Gergenhausen, opuścili Berlin nie spełniwszy danych im poruczeń Władzy Centralnej, a to na mocy oświadczenia Króla, iż sam swoje sprawy za- łatwi. Przed odjazdem mieli długie narady z Królem i Ministrami.

— Чрезвычайнымъ путемъ получено здѣсь извѣстie, что Австрія совершенно отделилась отъ германскаго союза и отозвала своихъ депутатовъ изъ Франкфурта.

— Пишутъ изъ Мемеля, отъ 24 Ноября, что, на каунъ. Его Королевское Высочество Принцъ Прусскій Карлъ избранъ тамъ, огромнымъ большинствомъ голосовъ, въ сверхъ комплекты членъ національнаго собранія, на мѣсто одного депутата, вышедшаго въ отставку. За исключеніемъ конституціоннаго клуба, число членовъ котораго весьма незначительно, все народонаселеніе Мемеля искренно и вѣрно предано Королю и вполне одобряетъ энергическія мѣры, принятыя для обузданія берлинскихъ анархистовъ.

Дюссельдорфъ, 22 Ноября.

Начальникъ 14 й дивизіи генералъ-лейтенантъ Дригальскій, по поводу происшедшихъ здѣсь безпокойствъ, объявилъ городъ состоящимъ въ осажденномъ положеніи.

— О причинахъ, побудившихъ къ объявленію осажденнаго положенія въ Дюссельдорфѣ, пишутъ оттуда слѣдующее: „Здѣшняя гражданская стража, вмѣсто защиты законовъ и спокойствія, подняла, 21 Ноября, знамя бунта, и распространила мятевныя прокламаціи. Вечеромъ того дня толпы народа вторглись въ почтамтъ, насильно оставили посылку денегъ, и распечатали многія письма. Въ слѣдствіе сего городъ объявленъ состоящимъ въ осажденномъ положеніи. Комедантъ генералъ Дригальскій тотчасъ же приказалъ закрыть все политическія сходбища, распустить гражданскую стражу, разогнать все толпы и т. п.

Эрфуртъ, 25 Ноября.

Жители здѣшняго города, подстрекаемые демократами, вздумали было воспротивиться вступленію въ службу чередовыхъ ландверовъ, гражданская стража, вмѣсто того, чтобы ихъ образумить, перешла на ихъ сторону. Гарнизонъ города, состоящій изъ нѣсколькихъ ротъ пѣхоты, артиллеріи и эскадрона кирасировъ, былъ атакованъ толпою мятежниковъ, но встрѣтилъ ихъ ружейною и пушечною пальбою, разбилъ и разсѣялъ, положивъ многихъ на мѣстѣ. Сто два человека мятежниковъ, и въ томъ числѣ самые опасные предводители, захвачены и посажены въ крѣпость Петербургъ. Спокойствіе возстановилось.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 22 Ноября.

Вчера получена отъ председателя кабинета князя Шварценберга слѣдующая депеша къ министру внутреннихъ дѣлъ: „Императоръ утвердилъ сегодня (21) составъ новаго кабинета, назначивъ председателемъ совѣта министровъ, а равно министромъ иностранныхъ дѣлъ и Императорскаго двора князя Феликса Шварценберга; министромъ внутреннихъ дѣлъ гр. Стадіона, кому поручено временное управленіе министерствомъ просвѣщенія; финансовъ, барона Крауса; военнымъ министромъ, генералъ-маіора барона Кордона; юстиціи, д-ра Баха; торговли и публичныхъ зданій, г. Брука, а земледѣлія и горныхъ дѣлъ, г. Тинфельда.“

— Императоръ назначилъ изъ собственнаго имущества 4 000,000 рейн. гульд., для вознагражденія жителей города Вѣны и предмѣстій оного, понесшихъ убытки во время осады.

— Въ Вѣнской газетѣ напечатана прокламація Императора къ жителямъ Венгріи, Крѣаціи, Славоніи и Сениградской земли, которою призываются они къ неограниченному повиновенію фельдмаршалу князю Виндичгрätz, съ предвареніемъ, что неповиновшіеся, подвергнутся строжайшей отвѣтственности. Въ другой прокламаціи, изданной къ Венгерцамъ, Императоръ объявляетъ, что, для возстановленія въ королевствѣ Венгерскомъ спокойствія, нарушеннаго происками Коссута и его соумышленниковъ, посланы войска, коимъ поручено укротить смятеніи; при чемъ присовокупляетъ, что все дарованныя Венгріи права, въ апрѣлѣ мѣсяцѣ будутъ утверждены.

— Фельдмаршалъ князь Виндичгрätz пригласилъ служащихъ въ Венгерскомъ войскѣ генераловъ, офицеровъ и нижнихъ чиновъ, чтобы посѣтили признаваніемъ законной власти, а по истеченіи двухъ недѣль, то есть съ 26-го Ноября, все находящіеся въ службѣ мятежниковъ, будутъ преданы военному суду, какъ изменники.

— Дорога надвычайную надежду на то имѣла wiadomość, że Австрія chce odłączyć się całkiem od Związku Niemieckiego i odwołuje swoich Deputowanych z Frankfurtu.

— Z Memla donoszą pod d. 24 listopada, iż tamże, dniem przedtym, Jego Kr. Wysokość, Xiążę Pruski Karol, obrany został, ogromną większością głosów, nadkompletnym Członkiem Zgromadzenia Narodowego, w miejsce jednego Deputowanego, który podał się do dymisji. Prócz klubu, zwanego Konstytucyjnym, nie wielu liczącego członków, cała ludność Memelska jest szczerze i wiernie oddaną Koronie, i w zupełności pochwała energiczne środki, użyte przeciw anarchistom Berlińskim.

Düsseldorf, 22 listopada.

Generał-Porucznik Drygalski, dowódca 14-tęj dywizji, z powodu zasłanych w mieście naszym zamieszek, ogłosił je za będące w stanie oblężenia.

— O przyczynach, które spowodowały Rząd do ogłoszenia Düsseldorfu w stanie oblężenia, piszą ztamtąd: „Tutejsza gwardya narodowa, zamiast obrony praw i spokojności, podniosła 21 listopada sztandar buntu i rozesała buntownicze odezwy. Wieczorem tegoż dnia, tłumy ludu udały się do pocztamtu, wstrzymały gwałtem wysłanie pieniędzy i rozpieczętowały wiele listów. W skutek tego miasto ogłoszone zostało za będące w stanie oblężenia. Komendant Generał Drygalski, natychmiast rozkazał zamknąć wszystkie polityczne kluby, rozwiązać gwardyę narodową rozproszyć wszystkie zbiegowiska na ulicach i t. d.

Erfurt, 25 listopada.

Mieszkańcy tutejszego miasta, podlegani przez demokratów, umysłili byli przeszkodzić powołaniu do służby milicyi, na kolei będącej. Gwardya narodowa, zamiast poskromienia tych zamachów, oświadczyła się owszem za ich stroną. Załoga miasta, złożona z kilku kompanii piechoty, artylleryi i szwadronu kirassyerów, była napastowana przez tłum buntowników, ale przywitawszy ich wystrzałem z dział i broni ręcznej, odparła ich i rozproszyła, położwszy wielu tropem na miejsc. Stu dwóch buntowników, i w tej liczbie najniebezpieczniejszych przywódców, schwytano i osadzono w twierdzy Petersberg. Spokojność przywróconą została.

A U S T R I A.

Wiedeń, 22 listopada.

Wczoraj nadeszła od Prezesa gabinetu, Xięcia Schwarzenberga, następująca depesza telegraficzna do Ministerstwa spraw wewnętrznych: „Cesarz na dniu dzisiejszym (21) zatwierdził ostatecznie skład nowego gabinetu, mianując Prezesem Ministerstwa, tudzież Ministrem spraw zagr. i Cesarzkiego domu, Xięcia Felixa Schwarzenberga; Ministrem spraw wewn., Hr. Stadióna, poruczywszy mu jednocześnie tymczasowy kierunek oświecenia; Min. skarbu, Barona Krauss; M. wojny, Generał-Majora Barona Cordona; M. sprawiedliwości, Dra Bach; M. handlu i budowli publicznych, P. Bruck, a rolnictwa i górnictwa, P. Thienfeld.“

— Cesarz Jego Mość przeznaczył z prywatnego majątku rodziny swojej, 4,000,000 reńskich dla mieszkańców miasta Wiednia i przedmieść, którzy przez oblężenie ponieśli straty.

— Tutejsza gazeta ogłosiła odezwę Cesarza do mieszkańców: Węgierskich, Kroatyckich, Sławońskich i Siedmiogrodzkich, która zaleca nieograniczone posłuszeństwo dla Xięcia Feldmarszałka Windischgrätz, a razem ostrzega, że każdy, wykracający przeciw temu według surowości praw karany będzie. W drugiej zaś odezwie do Węgrów wydanęj, oświadcza Monarcha, że, chcąc przywrócić w swoim Węgierskiem Królestwie spokojność, zachwianą przez podstępne działanie Kossutha i jego wspólników, wysłał wojsko swoje na poskromienie burzycieli; zapewnia jednakże, iż wszystkie swobody udzielone w miesiącu kwietniu, najzupełniej utrzymane zostaną.

— Xiążę Feldmarszałek Windischgrätz, zawezwał Jenerałów, oficerów i żołnierzy, w wojsku Węgierskiem służących, aby pośpieszyli z uznaniem prawej władzy; gdyż po upływie dwóch tygodni, to jest po 26 listopada, każdy wojskowy, służący stronnictwu rokoszau, jako zdrajca kraju przed sądy wojenne stawiony będzie.

— Говорят, что Венгерский военный министр Мессаросъ прислалъ къ фельдмаршалу князю Виндишгрецу и къ Бану Теллашичу, въ качествѣ уполномоченнаго для переговоровъ по дѣламъ Венгріи.

— Экспедиція противъ Венгріи начнется 27 с. м. Вчера австрійскія войска начали наводить мостъ на рѣкѣ Муръ близъ Требна.

— Въ Аграмской газетѣ пишутъ: „Войска вступаютъ въ Венгрію съ пяти сторонъ. Фельдмаршалъ князь Виндишгрецъ, вмѣстѣ съ баномъ Теллашичемъ выступить изъ Вены, съ 60-ти-тысячнымъ корпусомъ и будетъ сдвигать по правому берегу Дуная; Симоничъ, съ 16 000 пойдетъ по лѣвому берегу, къ городу Песту; Пухаръ, съ 20 000 выступить изъ Семпградскаго княжества, а Рукавина, съ отрядомъ Сербовъ, съ 25 000 изъ Баната. Пужанъ, Даленъ и Теодоровичъ, съ 20 000 Кроатовъ, пойдутъ прямо въ столицу Венгріи. Чрезъ недѣлю Пестъ и Офенъ будутъ во власти австрійскихъ войскъ. Диктаторъ Коссутъ можетъ теперь быть уверенъ, что не минуетъ ада, которымъ былъ кланся.“

— Изъ Песта пишутъ, что тамъ 7 Ноября, одинъ молодой человекъ, Поликъ, пробрался въ комнату генерала Бема, въ отелъ, и выстрѣлилъ въ него изъ пистолета. Пуля оцарапала лицо генерала. Преступника тотчасъ же схватили, отвели въ ратушу и стали допрашивать. Изъ показаній, сданныхъ имъ, обнаружилось, что молодой человекъ покушался на жизнь генерала, вследствие убѣжденія его, что послѣдній измѣнилъ дѣлу Поликъ. Такъ какъ преступникъ несовершеннолѣтній, то дѣло разсмотрѣно будетъ обыкновеннымъ гражданскимъ судомъ.

— Утверждаютъ, что эрцгерцога Іоанъ положилъ непреклонно, но улаженію еще нѣкоторыхъ важныхъ дѣлъ, сложить съ себя званіе германскаго Регента.

— Вскорѣ, какъ слышно, имѣетъ послѣдовать отозваніе изъ Франкфуртскаго сейма австрійскихъ депутатовъ, въ слѣдствіе первыхъ статей утвержденного симъ же сеймомъ германскаго уложенія, за симъ Австрія предполагаетъ выйти изъ состава германскаго союза и заключить съ Германіею наступательный и оборонительный трактатъ.

— Эрцгерцогъ Райнеръ прибылъ сюда изъ Ольмюца.

— Бывшій начальникъ легіона академиковъ, портретный живописецъ Айгнеръ, приговоренный военнымъ судомъ къ смертной казни, помилованъ княземъ Виндишгрецомъ, за оказанное усердіе въ обезоруженіи жителей предмѣстій города Вены, также и за то, что былъ вѣрнъ себѣ благоразуміе, нежели въ прежнее время.

— Академическій курсъ начнется здѣсь 10-го Декабря. Между профессорами послѣдуетъ преобразование.

Ольмюцъ, 21 Ноября.

Князь Шварценбергъ отправился вчера въ Вену, и кажется, повезъ съ собою постановленія, клонившія къ облегченію нынѣшняго положенія столицы. Вмѣстѣ съ нимъ отправились туда же члены Франкфуртскаго сейма Гг. Плетель и Пауэръ.

Кремсиръ, 22 Ноября.

Сегодня происходило здѣсь первое засѣданіе сейма. Еще въ прошлое Воскресеніе полагали, что не соберется достаточнаго числа членовъ для открытія засѣданія, но въ послѣдніе дни пришло столько депутатовъ, что смѣло можно сказать, что число наличныхъ членовъ составляетъ $\frac{2}{3}$ полного состава сейма. По распоряженію Ольмюцкаго архіепископа совершенно было богослуженію, на которомъ находились члены сейма и національная гвардія. Въ началѣ засѣданія прочитанъ былъ именной списокъ членамъ, причемъ оказалось всего 248 чел. Волѣвъ за тѣмъ приступлено къ выбору президента: при первомъ балотированіи не оказалось необходимаго законнаго большинства голосовъ; потому что Г. Смолка имѣлъ въ свою пользу 121 голосъ, а Г. Штробахъ 122; но при второмъ балотированіи на которомъ присутствовало 255 членовъ Г. Смолка получилъ 131, а Г. Штробахъ 124; посему первый провозглашенъ президентомъ. Послѣ выбора президента, назначены были по жребію вице-президентами Гг. Майеръ и Лассеръ. Въ трибунѣ министровъ находились только Гг. Краусъ, Стадионъ и Бахъ, а прочіе министры сидѣли между депутатами.

— Мѣня, изъ Венгерскій Министръ войны, Месаросъ, опатрзону въ потребне полномочіи, высланы зостал до Хіеіа Windischgrätz і Bana Jellachich, w celu rozpoczęcia układów w sprawie Węgierskiej.

— Wyprawa Węgierska rozpocznie się d. 27 b. m. Wczoraj, wojska Cesarzskie zaczęły stawiać most na Marchii, w okolicy Treben.

— W Agramskiej Gazecie piszą: „Do Węgier wkraczają z pięciu stron wojska. Feldmarszałek Xiążę Windischgrätz, łącznie z Baronem Jellachich, wyruszy z Wiednia z 60,000 wojska, po prawym brzegu Dunaju; Simonich z 16,000, po lewym, ku miastu Pesztowi; Puchner z 20 000, z Xięstwa Siedmiogrodzkiego; Rućawina, z oddziałem Serbów, liczącym około 25 0 0, z Banatu; Nugent, Dahlen i Teodorowicz, z 26,000 Kroatów, udadzą się wprost do stolicy Węgierskiej. Za tydzień Buda i Peszt będą w posiadaniu wojsk Cesarzskich. Dyktator Kossuth, może teraz być pewnym, że nie uniknie piekła, na które się potylekroć zaprzysiągł.“

— Z Pesztu piszą, iż tamże d. 7 listopada rano, młody jakiś człowiek, rodem Polak, wszedł do mieszkania Generała Bema, mieszkającego w hotelu; i strzelił doń z pistoletu. Kula drasnęła twarz Generała. Morderca został natychmiast pojmany, zaprowadzony na ratusz i ściśle badany. Z zeznań jego okazało się, iż targnął się na życie Generała, skutkiem swego przekonania, iż ten ostatni zdradził sprawę Polską. Ponieważ winowajca nie jest jeszcze pełnoletnim, przeto sprawa jego odesłana została do zwyczajnego cywilnego sądu.

— Słychać, że Arcy-Xiążę Jan postanowił niezmiennie, po załatwieniu jeszcze niektórych ważnych interesów, złożyć godność Rejenta Niemiec.

— Słychać, że wkrótce nastąpić ma odwołanie Deputowanych Austriackich z Sejmu Frankfurckiego, a to w skutek pierwszych artykułów uchwalonej przez tenże Sejm ustawy Niemieckiej, dotyczących się Austrii, która zamierza następnie wystąpić całkiem ze Związku Niemieckiego i zawrzeć tylko z Niemcami przymierze zaczepne i odporne.

— Arcy-Xiążę Rajner zjechał tu wczoraj z Olomunca,

— Były dowódca legjonu Akademickiego, malarz portretowy Aigner, skazany na śmierć przez sąd wojenny, otrzymał od Xięcia Windischgrätz ułaskawienie za okazanie usiłowania rozbrojenia przedmieść Wiedeńskich, tudzież za lepszy duch, jaki podczas zamieszek Wrześniowych okazywał.

— Studia akademickie rozpoczną się tu dnia 10 grudnia. Pomiędzy Professorami nastąpi reforma.

Olomuniec, 22 listopada.

Wczoraj udał się zjazd do Wiednia, Xiążę Schwarzenberg, jak zdaje się, ze środkami łagadzącymi obecny przykry stan stolicy. Łącznie z nim udali się także członkowie Sejmu Frankfurckiego, PP. Plütel i Pauer.

Kremisier, 22 listopada.

Sejm odbywał dzisiaj swe pierwsze posiedzenie. Jeszcze w Niedzielę mniemano, że nie będzie wymaganej prawem liczby członków; ale w dniach następnych tylu ich przybyło, że można śmiało twierdzić, iż Sejm jest zebrany w dwóch trzecich częściach. Arcybiskup Olomuniecki polecił duchowieństwu odprawić mszę wielką, na której znajdowali się Reprezentanci i gwardya narodowa. Przy rozpoczęciu obrad, przystąpiono do odczytania listy imiennej; okazało się, iż było 248 członków obecnych. Następnie przystąpiono do wyboru Prezesa. Przy pierwszym głosowaniu nie było wymaganej prawem większości; gdyż P. Smolka otrzymał tylko 121, a P. Strobach 122 głosy; lecz przy drugim głosowaniu, na którym znajdowało się 255 członków Sejmu, P. Smolka otrzymał 131 głosów, a P. Strobach 124; zatem pierwszy Prezesem ogłoszony został. Po obraniu Prezesa, obrano też większością głosów Wice-Prezesami PP. Mayer i Lasser. Na ławce ministeryalnej siedzieli tylko PP. Krauss, Stadion i Bach, gdyż inni Ministrowie zajęli miejsca między Deputowanymi.

ФРАНЦИЯ.

Париж, 22 Ноября.

Вчера во время рассмотрения на национальном собрании проекта постановления о бонах казначейства и о книжках сберегательной кассы, вышел на кафедру генерал Кавеньяк, и среди глубокой тишины жаловался, что он безпрестанно подвергается разным клеветам. Присовокупил, что приняв на себя звание начальника исполнительской власти, приготовил перенести разную неприятность, и действовать всегда верно; вынул, противу нападок своих товарищей (Г. Баргелему, Гарнье-Пажеса, Паниера, Ламартина и прочих), не видит другого средства к защите, как просить национальное собрание, в субботу Четверга, рассмотреть возводимые на него извещения. Собрание сообразилось на это предложение, но для исполнения противников назначило Субботу. По этому случаю произошла такая шумиха, что о президенте принуждены были позвонить. За сию субботу, обратясь к своим занятиям, утвердил проект о бонах казначейства и о книжках сберегательной кассы.

Пародное собрание занималось сегодня рассмотрением бюджета на 1848 год, а именно продолжением бюджета для министерства внутренних дел и окончило рассмотрение оного.

По распоряжению председателя национального собрания, министр внутренних дел пригласил по телеграфу бывших членов исполнительной власти Г. Ламартина и Мари, которые находятся теперь в отпуску, в департаментах, чтобы они немедленно прибыли в Париж, чтобы отвечать на вопросы по обвинению генерала Кавеньяка, будто он произвел добывание выборов в президенты республики. Первый из них находится теперь в Маконн, где обнародовано 19 числа устава, а Г. Мари живет в Оксерфе, в Луиском департаменте. Прибытия их ожидают в пятницу (24), чтобы на другой же день явились на заседание собрания. Веч. журналы заняты этим делом. *Galvani's Messenger* сожалеет, что вследствие важности минуты собрание будет заниматься обыденными жалобами сих представителей, извещая при этом, что, если клевета эта не огласится, то действительной оной никто уже предупредить не может. В *National* одобряют поступок генерала Кавеньяка, утверждая, что истина окажется в полном блеске. В *Doc. des Del.* утверждают, что государство должно знать на деле, каковы действительные последствия за пролитую кровь. *Bien Public*, орудие Г. Ламартина, полагает, что обвинение это необходимо, но опасается, чтобы оно не имело пагубных последствий для государства. В *Constitutionnel* судят иначе, упрекая, что прения по сему предмету будут происходить с величайшим хладнокровием.

В вечернем Монитере опровергают сообщенное некоторыми газетами извещенье, будто английский посланник Гордон поселился у удника Бонапарте.

Полноточенными извещениями из разных мест, по телеграфу извещали, во многих городах, при обнародовании конституционного устава, раздавались восклицания: „Да здравствует новый Император! Мы не хотим мящанской республики!“

24 Ноября.

Дипломатические переговоры относительно посредничества Франции и Англии по делам Италии, значительные в скором времени в Брюсселе. Лорд Монтебелли посланником в Неаполь, уполномоченный со стороны Англии, а Г. Фовиль со стороны Франции, (См. Рим), посланники германской центральной власти во Франкфурте при французской республике, Г. Раумер, не были доными, как известно, принимаемы в официальном качестве. Чтобы такому положению положить конец, министр германского союза предписал А. Раумеру, чтобы он по сему предмету предпринял соответственные меры. Министр иностранных дел Г. Бастид, говоря, отвечал ему, что он вынужден отложить признание германской центральной власти по следующим трем поводам: 1) Потому что ни одна великая не германская держава, не признала доными этой власти. (Посланник германского государства при лондонском дворе, г-н Андриан представлял, была, правда, лордом Пальмерстоном Королева Виктория, но только в полу-

FRANCE.

Paris, 22 dislopada.

— Gdy w dniu wczorajszym Zgromadzenie Narodowe zajmowało się, z porządku dziennego, projektem do prawa o bonach skarbowych i tak zwanych książeczkach oszczędności, wszedł na mównicę Jenerał Cavaignac, i wśród najgłębszej ciszy zaniósł zażalenie: że jest ciągle wystawiany na potwarzę; przyczem dodał, że przyjmując, włożony nań obowiązek naczelnika Władzy Wykonawczej, wprawdzie przygotowany na ponoszenie rozmaitych poriszków, które odpierał tylko postępowaniem jawnym; lecz że dzisiaj, szkolany przez kolegów (H. Barthelemy, Garnier-Lagès, Pagnerre, Lamartine i innych) nie widzi innego środka odparcia napadów, czynionych nań zarzutów, dzień czwartkowy (d. 23), wyznaczyć. Reprezentanci chętnie się do tego przychyli, lecz nie Czwartek, ale Sobotę (d. 25), na wyłuchanie stron przeciwnych obrali. Z tego powodu powstało tak żywe wzruszenie, że ledwie dzwonek Prezesa zdolał przywrócić spokojność. Zgromadzenie rozporządziło, że przerwane obrady i projekt o bonach skarbowych i książeczkach oszczędności znaczną większością uchwalilo.

— Zgromadzenie Narodowe zajmowało się w dniu dzisiejszym roztrząsaniem budżetu na rok 1848, a mianowicie dalszym ciągiem budżetu dla ministerstwa spraw wewnętrznych, który zupełnie ukończyło.

— Z polecenia Prezesa Zgromadzenia Narodowego, Minister spraw wewnętrznych zaważwał telegramem do tych członków Władzy Wykonawczej, P. Lamartine i Marie, a bawiących obecnie za młotem w departamentach swoich, aby niezwłocznie przybyli do Paryża, w celu wyjaśnienia powodów niezjawnego przez nich Jenerałowi Cavaignac zarzutu, jakoby tenże udzielał się podstępnie o wybór na Prezydenta Rzeczypospolitej. Pierwszy znajduje się obecnie w Macon, gdzie d. 19 ogłosił ustawę; zaś H. Marie bawi w Auxerre w departamencie Yonne. Spodziewają się, że staną w Paryżu 24, aby już nazajutrz na posiedzeniu Reprezentantów znajdować się mogli. Sprawa ta zajmuje wszystkie dzienniki. *Galvani's Messenger* ubolewa, że w tak ważnej chwili, Zgromadzenie Narodowe zajmować się będzie wzajemnymi skargami Reprezentantów, zwłaszcza że jeżeli potwarze w obieg puszczone zostały, tedy już wywarły swój skutek, któremu nikt, teraz zapobiedz nie potrafi. *National* pochwala krok J. Cavaignac, sądzi bowiem, że prawda okaże się w całym świetle. *Jour. des Deb.* utrzymuje, że kraj powinien się dowiedzieć, na kogo spada odpowiedzialność za przelaną krew w czerwcu. *Bien Public*, organ P. Lamartine, mniema, że wyjaśnienie było rzeczą konieczną; obawia się jednakże, aby to szkodliwego wpływu na kraj nie wywarło. Przeciwnie sądzi *Constitutionnel*, zarczając, że rozprawy nad tym przedmiotem odbywać się będą z krwią najzimniejszą.

— *Monitor* wieczorny, zbija doniesioną przez niektóre dzienniki wiadomość, jakoby Posel Angielski, Lord Normanby, miał odwiedzić Ludwika Bonaparte.

Według wiadomości telegraficznych z różnych stron nadchodzi, do nas, że w wielu miastach, podczas ogłoszenia ustawy, dawały się słyszeć okrzyki: „Niech żyje nowy Cesarz! precz z Rzeczpospolitą miészczanską!“

Dnia 24 dislopada.

Układy dyplomatyczne co do pośrednictwa Francji i Anglii w sprawie włoskiej, rozpoczyna się niebawem w Brukseli. Lord Minto, który długo w Neapolu posłował, będzie reprezentował Anglię, a P. Tocqueville Francję. (Ob. Rzym).

— Jak wiadomo, P. Raumer, Posel Centralnej Władzy Niemieckiej, w Frankfurcie przy rządzie Rzeczypospolitej Niemieckiej, nie był dotąd przyjmowanym w charakterze urzędowym. Aby temu stanowi rzecz kończyć, Minister Rzeszy Niemieckiej wezwał P. Raumer, aby w tym względzie stosownie przedsięwziął kroki. Minister spraw zagranicznych Bastide miał mu odpowiedzieć, że z następujących trzech powodów zniesiony jest odwołanie Władzy Centralnej Niemiec: 1) Ponieważ żadne wielkie państwo nie-Nemieckie nie uznało dotąd tej władzy. (Posel państwa Niemieckiego w Londynie, P. Andrian, przedstawiony był wprawdzie przez Lorda Palmerstona Królowej Wiktorii, ale tylko w poturczkowym charakterze). 2) Dopóki ustawa dla całego Niemiec nie zostanie prawem obowiązującym, forma Rządu Centralnego

официальномъ качествѣ.) 2) Пока уложеніе для всей Германіи не будетъ приведено въ законную силу, до тѣхъ поръ образъ центрального правительства слѣдуетъ неопредѣлительнымъ для того, чтобы великія державы могли признать оный. 3) До тѣхъ поръ пока не состоится избраніе президента республики, настоящій кабинетъ не будучи обезпеченъ въ своемъ существованіи, вынужденъ отсрочить призваніе германской центральной власти, чтобы не связать рукъ предстоящему правительству.

По извѣстіямъ изъ Средиземнаго моря, Тунискій бей, немедленно по прибытіи адмирала Бодена съ двумя военными кораблями, призналъ французскую республику.

Въ Марсели получено извѣстіе о смерти египетскаго наместника Метмеда-Али. Но въ турецкихъ газетахъ утверждаютъ, что скончался не онъ, а сынъ его, Ибрагимъ-Паша.

Здѣсь получено извѣстіе изъ Рима, о убійствѣ перваго министра Россіи, бывшаго французскимъ посланникомъ. Во время садоводанія его въ присутствіи, выбыла изъ толпы какой-то простой человѣкъ и поразилъ его кинжаломъ въ шею. (См. Римъ).

Въ судебной газетѣ напечатаны списки обвиняемыхъ въ Майскомъ покушеніи, которые будутъ преданы верховному государственному суду, вотъ ихъ имена: Представители: Вланинъ, Флотъ, Мартенъ, Луи-Бланъ, Барбессъ, Жюссиндьеръ, ген. Распай, Собри, Сеньеръ, Гано, Губертъ, Вилленъ, Курте, Кендентъ, Дегре, Помпье, Ларжъ, Наполеонъ Шансели, Лавиронъ, Бормъ и Тома. Гг. Селль, Приу и полковникъ Рей освобождены.

Сегодня, Гг. Гудшо и Барраге д'Альертъ сражались. Ни одного изъ нихъ не ранено. Поводъ къ поединку подали неприязни, сказавшія при разсмѣриваніи провѣта о жезлахъ билетахъ.

Гг. Густавъ де Бомонъ и полномочный министръ французской республики при Авдидскомъ дворѣ, прибыли изъ Парижа.

Англія.

Лондонъ 10 Ноября.

Третьяго дня, праздновали здѣсь день рожденія принца Валлійскаго, коему минуло 9 лѣтъ; причемъ и были смотрѣны расположенныя въ Виндзорѣ войска, а вечеромъ при дворѣ было бань.

Король Людвикъ Филиппъ переехалъ съ своего имѣнія, нажителствовавшаго Клермонта въ Ричмондъ. Тамъ онъ получилъ изъ Франціи драгоцѣнности, собственно ему принадлежащія, кои, во время нападенія на Тюльерійскій дворецъ, удалось спасти отъ расхищенія.

Въ парижскомъ писемѣ, напечатанномъ въ газетѣ Times, сообщаютъ, что выдѣлы Людвика Наполеона исключительно полезны. Войска будто бы болѣею частью равноположены въ его пользу.

Вновь избранный лондонскій лордомъ меромъ, сэръ Джамсъ Гукъ, явился третьяго дня обычнымъ торжественнымъ въездомъ въ Лондонъ. Погода благоприятствовала этому торжеству; улицы были наполнены народомъ. Кортежъ лорда мера вышелъ въ полдень изъ Гилдсала; впереди его кареты, въ память, что онъ былъ некогда мореходцемъ, везли большую модель корабля.

Лордъ Кларендонъ, возвращающійся въ Ирландію, имѣлъ вчера конференцію съ министромъ внутреннихъ дѣлъ.

Мисъ Пурбетъ Кутель, пожертвовавшая значительную сумму на постройку Вестминстерскаго собора, назначила также значительный капиталъ на поддержаніе училища, при томъ соборѣ. Означенный соборъ вскорѣ будетъ открытъ для богомолцевъ.

По медицинскимъ извѣстіямъ, въ городѣ Лондонѣ и его окрестностяхъ заболѣло холерою 303 чел., изъ нихъ умерли 157, а выздоровѣли 65. Въ провинціи, изъ заболѣвшихъ 70 человекъ умерли 42. Въ Шотландіи и въ городѣ Эдинбургѣ, изъ числа заболѣвшихъ 616 человекъ умерли 315.

збытъ jest niezoznaczona, aby wielkie mocarstwa uznać ją mogły. 3) Dopóki wybór Prezydenta Rzeczypospolitej nie nastąpi, gabinet teraźniejszy, nie będąc pewny swego nadal istnienia, musi odłożyć uznanie Władzy Centralnej Niemieckiej, aby nie wiązać rąk następnemu rządowi.

— Według wiadomości z morza Śródziemnego, Bej Tunetański, zaraz po przybyciu Admirała Baudina z dwoma okrętami wojennymi, uznał Rzeczpospolitą Francuską.

— Do Marsylii nadeszła wiadomość o zgonie Wice-Króla Egiptu, Mehmed-Alego. Dzienniki zaś poranne utrzymują, że to syn jego, Ibrahim-Basza, zakończył życie.

— Otrzymano tu wiadomość z Rzymu, o zamordowaniu pierwszego Ministra Rossi, byłego Posła Francuskiego. W chwili, kiedy tenże udawał się do Izby Deputowanych, wypadł z tłumu jakiś pospolity człowiek i ugodził go sztyletem w szyję. (Ob. P. R.).

— Gazeta sądowa ogłosiła listę oskarżonych o zamach Majowy, którzy mają być stawieni przed najwyższy sąd Państwa. Miedzy nimi są Reprezentanci: Blanqui, Flotte, Martin, Ludwik Blanc, Barbès, Causidière, tudzież Jen. Raspail, Solrier, Seignoret, Haneau, Huber, Villain, Comtais, Quentin, Dégro, Pompier, Large, Napoleon Chancel, Laviron, Borne i Thomas. PP. Selles, Prioux i Polkownik Rey na wolność wypuszczeni zostali.

— Dzisiaj odbył się pojedynek na pistolety między PP. Goudchaux i Baragnay d'Alilliers. Żaden z pojedyńców nie odniósł rany. Powodem zajścia były przykre słowa, które sobie wzajemnie przy rozstrząśnieniu projektu o bonach skarbowych powiedzieli.

— P. Gustaw de Beaumont, pełnomocny Minister Rzeczypospolitej Francuskiej przy dworze Londyńskim, przybył do Paryża.

ANGLIA.

Londyn, 11 listopada.

Wczoraj obchodzono dziesięć lat rocznicy narodzin Xiecia Walii wielkim przegladem załogi, w Windsorze Pojaćej. Wieczorem była u dworu wielka biesiada.

— Król Ludwik Filip przeniósł się z rodziną swoją, na mieszkanie z zamku Claremont do Richmond. Niedawno otrzymał Monarcha z Francji kosztowne klejnoty, będące osobistą jego własnością, które podczas rabunku Tąkierów szczęśliwie uratowane zostały.

— Paryżka korespondencya gazety Times donosi, że widoki Ludwika Napoleona na wybór Prezydenta co godzina się poniekajają. Wojsko ma być po większej części za nim.

Nowa obrona Lord-Mer Londynu, Sir James Duke, odbył onegdaj ze zwykłym obrzędem, swój wyjazd do stolicy. Pogoza sprzyjała tej uroczystości, dla tego wszystkie ulice były przepelnione. Orszak Lorda-Mera wyruszył o południu z Guildhall, a przed jego przędową karetą, na pamiatke, iż był dawniej żeglarzem, wiezono wielki model okrętu.

— Lord Clarendon, wracając do Irlandyi, miał naradę urzędową z Ministrem spraw wewnętrznych.

— Miss Burdett Coutts, która złożyła znaczną sumę na wybudowanie kościoła w Westminsterze, przeznaczyła oraz znaczny kapitał na szkołę przy tymże kościele. Kościół pomieniony niebawem już otwarty będzie.

— Według doniesień lekarskich, w Londynie i jego okolicach zapadło do wczoraj na cholere 303 osób; z tych umarło 157, a wyzdrowiało 65. Na prowincyi, z 70 osób, dotkniętych tą epidemią umarło 42. W Szkocyi, licząc w to i sam Edynburg, z 616 osób umarło 315.

ГЕРМАНИЯ.

Франкфуртъ на Майнѣ, 22 Ноября.

Регентъ Имперіи издалъ слѣдующее воззваніе къ Германскому народу:

„Германцы! Въ важный для нашего отечества часъ говорю къ вамъ: внимайте словамъ моимъ съ до-
вѣрчивостію!

„Достойный сожалѣнія разрывъ произошелъ между Короною и представителями Пруссіи. Германская нація приняла участіе въ этомъ спорѣ. Она сдѣлала это спокойно и не выходила изъ законныхъ границъ; но раздался также голосъ страстей, и онъ возжигаетъ новыя страсти. Часть Пруссіи представителемъ рѣшила, что вниманіе податей должно быть приостановлено. Это рѣшеніе ослабило умы государственной жизни и глубоко потрясло гражданское общество; Пруссія, а съ нею и вся Германія стоятъ на порогѣ междоусобной войны.

„Пруссакі! Представители Германской націи, собранные во Франкфуртѣ, произнесли, въ столь пагубное мгновеніе, пожеланіе слова мира. Имперское собраніе изливало желаніе, чтобы Прусскій Король окружилъ себя людьми, пользующимися довѣріемъ Пруссіи; оно торжественно поручилось за дарованія и обѣщанія вамъ права; оно обѣщало вамъ защищать эти права отъ всякой попытки стѣсненія ихъ; но, въ то же время, оно объявило ничтожнымъ рѣшеніе Пруссіи представителей, направленное на прекращеніе сбора податей.

„Пруссакі! Франкфуртское Имперское собраніе представляетъ собою цѣлую Германскую націю, и его приговоръ служитъ для всѣхъ высшимъ закономъ.

„Германцы! Я буду дѣйствовать въ совершенномъ согласіи съ Имперскимъ собраніемъ. Я не потерплю исполненія рѣшенія, которое, прекращеніемъ сбора податей въ Пруссіи, вредитъ благоденствію цѣлой Германіи. Но, съ тѣмъ вмѣстѣ, я поддерживаю ратительство за права Пруссаковъ, у которыхъ они должны остаться непредѣлимыми, какъ и у всѣхъ нашихъ германскихъ братьевъ.

„Полагаюсь на васъ, Пруссакі: вы станете содѣйствовать мнѣ. Вы будете избѣгать всякаго противозаконнаго дѣйствія, всякаго насилія; вы покажете себя достойными свободы. Храните миръ, я поддерживаю его.

„Германцы! Я полагаюсь на всѣхъ васъ. Помогите мнѣ такъ же, какъ и помогаю вамъ! Давно желанная дѣла, къ которой мы стремимся, придвинувшись къ вамъ ближе; скоро будетъ окончено дѣло германскаго уложенія, и наше прекрасное отечество, въ единствѣ и свободѣ, будетъ великимъ и сильнымъ!

„Франкфуртъ на Майнѣ, 21-го Ноября 1848.

(Подпис.) Регентъ Имперіи: эрцгерцогъ
Людвигъ. Имперскіе министры: Шмер-
лингъ, Пейкеръ, Дуквицъ, Бек-
кератъ, Р. Моль.

— Состоявшееся вчера опредѣленіе германскаго національнаго собранія, по силѣ коего постановленіе Прусскаго сейма относительно неплатежа податей, признается ничтожнымъ и противозаконнымъ, утверждено было большинствомъ 276 голосовъ противъ 150.

— Младшій статсъ-секретарь внутреннихъ дѣлъ, Г. Бассерманнъ, который, какъ уже извѣстно, въ засѣданіи 18 числа представлялъ докладъ о своемъ посольствѣ въ Берлинъ, объявилъ себя рѣшительно въ пользу Прусской Короны, подавъ сегодня эрцгерцогу Регенту прошеніе объ увольненіи его отъ званія статсъ-секретаря, потому поводу, что онъ не былъ въ состояніи исполнить въ Берлинѣ даннаго ему порученія относительно примиренія королевской власти съ сеймомъ. Прошеніе сіе принято.

— Въ томъ же засѣданіи, 18-го числа, Г. Фрейбель, возвратившійся изъ Вены, доложилъ собранію объ арестованіи и приговорѣ къ смертной казни, которымъ онъ подвергся вмѣстѣ съ Робертомъ Блумомъ (Фрейбель, какъ извѣстно, помилованъ и освобожденъ въ уваженіе обстоятельствъ, смягчавшихъ его вину). Собраніе съ живѣйшимъ участіемъ выслушало этотъ докладъ и, по предложенію президента, передало его коммисіи для австрійскихъ дѣлъ.

— Въ засѣданіи національнаго собранія 17-го числа, Имперскій министръ фонъ-Шмерлингъ отвѣчая на вопросъ, предложенный г-мъ Гискромъ относительно арестованія въ Австріи, за политическія мнѣнія, подозрительныхъ лицъ, объявилъ, что Имперское министерство, не одобряя этихъ мѣръ, почитаетъ, одна-

НИЕМЦЫ.

Frankfurt nad Menem, 22 listopada.

Rejent Niemieckiego Państwa wydał następującą odezwę do ludu Niemieckiego:

„Niemcy! W chwili stanowczej dla naszej ojczyzny, przemawiam do was: słuchajcie słów moich z ufnością!

„Oplakane rozterki zaszły między Koroną Pruską a Reprezentantami narodu Pruskiego! Lud Niemiecki wziął udział w tym sporze. Uczynił to spokojnie i nie wychodząc z obrębu praw; lecz zabrzmiął także i głos namiętności, który nowe namiętności podżega. Część Reprezentantów Pruss uchwaliła, że składanie podatków ma być wstrzymane. Uchwala ta osłabiła węzły życia politycznego i zachwiała porządek społeczny. Prussy, a z nimi i cała Niemcy, stoją na progu wojny domowej.

„Prussacy! Reprezentanci ludu Niemieckiego, zgromadzeni we Frankfurcie, wyrzekli w tak niebezpiecznej chwili pożądane słowo pokoju. Zgromadzenie Narodowe Niemieckie wynurzyło życzenie, aby Król Pruski otoczył się ludźmi, posiadającymi zaufanie Pruss; zaręczyło uroczyście nadane i przyrzeczone wam swobody; przyrzekło wam bronić tych swobód od wszelkiego zamachu na ich ograniczenie; ale, też obok tego, uznało za nieważne postanowienie Pruskich Reprezentantów, wymierzone przeciwko uiszczaniu podatków.

„Prussacy! Frankfurtskie Zgromadzenie Narodowe reprezentuje cały lud Niemiecki, a jego postanowienia są dla wszystkich najmocniej obowiązującym prawem.

„Niemcy! Działać będę w najściślejszym porozumieniu ze Zgromadzeniem Narodowym Niemieckim. Nie dopuszczę wykłaniania uchwały, która przez wstrzymanie opłaty podatków w Prussach, naraża interes całego Niemiec. Ale, obok tego, zdołam też zabezpieczyć prawa i swobody ludu Pruskiego, które powinny pozostać dla nietykalnymi, jak i dla wszystkich naszych braci Niemieckich.

„Polegam na was, Prussacy, iż będziecie mi do pomocy; będziecie unikali wszelkich nielegalnych czynności, wszelkiego gwałtu; pokażecie się godnymi wolności. Wy utrzymujecie pokój; ja go zabezpieczę.

„Niemcy! polegamy na was wszystkich. Pomagajecie mi także, jak ja wam pomagam. Zbliżamy się już do celu, do którego od tak dawna dążymy. Wkrótce ukończone zostanie dzieło ułożenia Niemieckiej Ustawy, i nasza piękna ojczyzna, stanie się wielką i potężną, za pomocą jednoci i swobody.

Frankfurt nad Menem, 21 listopada 1848 r.

(Podpisano) Rejent Państwa: Arcy-Xiąże Jan.
Ministrowie: Schmerling, Feucker, Duk-
witz, Beckerath, R. Mohl.

— Zapadła onegdaj uchwała Niemieckiego Zgromadzenia Narodowego, mocą której, postanowienie Sejmiku Pruskiego, względem niepłacenia podatków, uznane zostało za nieważne i przeciwne prawu, przyjęta została większość głosów 276 przeciw 150.

— Młodszy Sekretarz Stanu do spraw wewnętrznych, P. Bassermann, który, jak już wiadomo, na posiedzeniu d. 18, zdając sprawę z posłannictwa swego do Berlina, oświadczył się stanowczo za stronę Korony Pruskiej, podał dziś Arcy-Xiąciu Rejentowi prośbę o uwolnienie siebie od obowiązków Sekretarza Stanu, z powodu, iż nie mógł spełnić w Berlinie danego sobie poruczenia, względem pojednania Władzy Królewskiej z Sejmem. Prośba ta nie została przyjęta.

— Na témże posiedzeniu, d. 18, P. Fröbel, za powrotem z Wiednia, opowiadał Zgromadzeniu szczegóły aresztowania i wydania wyroku śmierci na siebie i na Roberta Bluma. (Fröbel, jak wiadomo, został ułaskawiony i wypuszczony na wolność, z powodu okoliczności winę jego zmniejszających). Zgromadzenie z żywym współczuciem słuchało tego sprawozdania, i przestało je, na wniosek Prezesa, Komitetowi do spraw Austriackich.

— Na posiedzeniu d. 17, Minister Państwa Schmerling, odpowiadając na interpellację P. Ghiskra, względem aresztowania w Austrii, za zdania polityczne, podejrzanych osób, oświadczył: „iż Ministerstwo Państwa, lubo nie pochwala tych środków, uznaje wszakże za obowiązek, aby rozstrzygnięcie tej kwestyi pozostawić Sejmowi Austriack-

кожѣ, обязанностью предоставить рѣшеніе вопроса о нихъ австрійскому сейму, и что центральная власть почтѣе нужнымъ вмѣшаться въ нихъ лишь тогда, когда австрійскій сеймъ не исполнитъ этой обязанности. Послѣ такихъ объясненій, Г. Гискра предложилъ Имперскому министерству немедленно вмѣшаться въ Австрійскія дѣла. Это предложеніе признано не терпящимъ отлагательства и принято большинствомъ собранія.

— Президентъ національнаго собранія, Г. Гагернъ, отправился въ Берлинъ на вѣсколько дней, чтобы лично убѣдиться въ положеніи вещей въ Пруссіи. Туда же отправились слѣдующіе члены національнаго собранія: Г. Винке, Миліусъ, Боддиентъ, Мильде и вѣсколько другихъ.

— Въ дневникѣ законовъ напечатано постановленіе о германскомъ флагѣ, какъ для военнаго, такъ и для коммерческаго флотовъ. Этотъ флагъ состоитъ изъ трехъ горизонтальныхъ полосъ, изъ коихъ верхняя чернаго, средняя—краснаго, а послѣдняя—желтаго цвѣтовъ; съ лѣвой стороны на краю, въ золотомъ полѣ, изображенъ чернѣй двуглавый орелъ.

Гамбургъ, 16 Октября.

Вооруженные, здѣшнимъ комитетомъ германскаго флота, военные германскіе корабли, торжественно были вчера переданы присланнымъ сюда, съ этою цѣлію, изъ Франкфурта, комиссарамъ центральной власти: майору Тейхерту, капитану Мерингу и инженеру Моргану. Со стороны Гамбургскаго сената былъ назначенъ для передачи сихъ кораблей сенаторъ Кирхенпауэръ; корабли эти донынѣ состояли подъ гамбургскимъ флагомъ. Послѣ приличной рѣчи майора Тейхерта, морскіе офицеры и солдаты принесли присягу и, при пушечныхъ выстрѣлахъ со всѣхъ кораблей, поднять былъ на нихъ германскій военный флагъ. Пароходъ *Lubeck*, принадлежащій къ этой германской военной эскадрѣ, вышелъ вчера въ море подъ германскимъ флагомъ.

И т а л і я.

Римъ, 9 Ноября.

Римскія законодательныя палаты будутъ открыты чрезъ пять дней.

— Генералъ Гарибальди просилъ здѣшнее правительство о дозволеніи ему съ войсками пройти отъ Флорентинской границы чрезъ сѣверныя церковныя области въ Равенну, съ цѣлію отплыть оттуда въ Венецію. Но сегодняшнее число ему еще не дали сего дозволенія. Онъ ведетъ съ собою слишкомъ десять тысячъ набранныхъ въ Ливорнѣ волонтеровъ изъ разныхъ націй.

— Братъ Его Святѣйшества, графъ Іосифъ Мاستай, назначенъ генералъ-инспекторомъ всѣхъ полицейскихъ отрядовъ церковной области. Полицейскій застѣватель Михаилъ Аккурси намѣренъ отправиться въ Англію и Америку, съ цѣлію ближе ознакомиться съ тамошнею тюремною системою.

— Посланникъ германскаго союза, Гекшеръ, прибылъ сюда на обратномъ пути изъ Неаполя.

— Въ Болонніи снова начали появляться ясныя признаки приближающейся анархіи. Въ Феррарѣ эта анархія уже началась. На прошлой недѣлѣ прибылъ туда Австрійскій консулъ, чтобы снова принять свою прежнюю должность: но едва онъ поазался, какъ возмущившаяся чернь объявила, что она не позволитъ помѣстить австрійскаго герба подлѣ Папскаго, и, при первой попыткѣ сдѣлать это, сожжетъ его, какъ случилось за семь мѣсяцевъ. Силы полицейской команды оказались недостаточными; чернь поставила на своемъ, тѣмъ болѣе, что австрійскій комендантъ крѣпости не почелъ умѣстнымъ вмѣшаться въ дѣло. Папа отправилъ вчера въ Феррару новаго военнаго министра, генерала Цукки, съ графомъ Гамбою (Равенскимъ депутатомъ), для возстановленія тамъ спокойствія, а съ тѣмъ вмѣстѣ и для реформирования войскъ, расположенныхъ въ четырехъ Легатствахъ.

— Крѣпость Комакіо, въ которой право содержать гарнизонъ, по примѣру Феррарской крѣпости, было Австріи предоставлено вѣнскимъ трактатомъ, по предписанію министерства взорвана на воздухъ майоромъ Календрелли и тамошнего гражданскою гвардіею.

— Папское правительство получило 8-го с. м. официальное извѣстіе, что Франція отказалась отъ посредничества по Австрійско-Италіанскимъ дѣламъ.

киему, и že przeto Władza Centralna, wtenczas chyba dopiero uzna potrzebę wdania się w tę sprawę, jeżeli Sejm Austriacki powinności swęj nie dopełni. Pomimo tych objaśnień, P. Ghiskra podał swój wniosek, ażeby Ministerstwo Państwa wdało się niezwłocznie w sprawy Austriackie. Wniosek ten, Zgromadzenie uznało za naglący, i przyjęło większością głosów.

— Prezes Zgromadzenia Narodowego, P. Gagern, udał się do Berlina na dni kilka, dla osobistego przekonania się o stanie rzeczy w Prussach. Tamże udali się następujący członkowie Zgromadzenia Narodowego: PP. Vincke, Mylius, Boddien, Milde, i kilku innych.

— W dzienniku praw Państwa, ogłoszone zostało prawo o wprowadzeniu flagi Niemieckiej, tak wojennej, jako i handlowej. Rzeczona flaga dzieli się na trzy pola poziome, z których pierwsze od góry czarne, środkowe czerwone, a ostatnie żółte; zaś przy lewym jej brzegu umieszczony jest dwójgłowy czarny orzeł, w złotym polu.

Hamburg, 16 października.

Uzbrojone przez tutejszy komitet marynarki Niemieckie, okręty wojenne, oddano onegdaj uroczyscie delegowanym tu w tym celu z Frankfurtu Kommissarzom Władzy Centralnej: Majorowi Teichert, Kapitanowi Möring i Inżynierowi Morgan. Ze strony Senatu Hamburgskiego delegowany był Senator Kirchenpauer do oddania tych okrętów, które dotychczas nosiły banderę Hamburgską. Po stosownej przemowie Majora Teichert, oficerowie i żołnierze morscy złożyli przysięgę na wierność Władzy Centralnej, a wśród gromu dział ze wszystkich okrętów, zatknietą na nich została Niemiecka bandera wojenna. Parostatek *Lübeck*, należący do tej Niemieckiej floty wojennej, wypłynął już wczoraj na morze pod banderą Niemiecką.

W ł o s n y.

Rzym, 9 listopada.

Izby Prawodawcze w Rzymie otworzone będą za 5 dni to jest d. 14.

— Generał Garibaldi upraszał rząd tutejszy o dozwolenie przejścia z wojskiem od granicy Florenckiej, przez północną część Państwa Kościelnego, do Rawenny, w celu odpłynięcia stamtąd do Wenecyi. Do dnia dzisiejszego pozwolenia tego jeszcze mu nie udzielono. Prowadzi on z sobą kilkanaście tysięcy zwierzbowanych w Liworno ochotników z różnych narodów.

— Brat Papieża, Hr. Józef Mastai, przeznaczony został na Jeneralnego Inspektora wszystkich oddziałów policyjnych w Państwie Kościelnym. Assesor policyi, Michał Accursi, wyjechać ma do Anglii i Ameryki dla bliźszego obeznania się z tamiecznym systemem karnym i więziennym.

— Poseł Związku Niemieckiego, Heckscher, przybył tu w powrocie z Neapolu.

— W Bolonii znowu zaczęły się objawiać wyraźne symptoma zbliżającej się anarchii. W Ferrarze anarchia ta już się zaczęła. Przeszłego tygodnia przybył tam Konsul Austriacki dla objęcia dawnego swojego obowiązku; ale zaledwie się ukazał, gdy poburzone pospólstwo oświadczyło mu, iż nie dozwoli umieścić herbu Austriackiego obok Papiezkich, i że przy pierwszym pokuszeniu się o to, spali go, jak przed siedmiu miesiącami. Siła komendy policyjnej okazała się za słabą; pospólstwo dokazało swojego, tѣm bardziej, że Austriacki Komendant twierdzy nie uważał za rzecz stosowną wdawać się w tę sprawę. Papież wysłał wczoraj do Ferrary nowego Ministra wojny, Jenerała Zucchi, z Hrabią Gamba, Deputowanym z Rawenny, dla przywrócenia tam spokojności; oraz dla reorganizacji wojska w czterech Legacjach.

— Warownia Comacchio, w której prawo trzymania załogi, podobnie jak w warowni Ferrary, zapewnione było Austrii traktatem Wiedeńskim, została na rozkaz Ministerstwa w powietrze wysadzona przez Majora Calendrelli i przez tamieczną gwardyę obywatelską.

— Rząd Papiecki otrzymać miał wczoraj urzędową wiadomość, iż Francya cofa swe pośrednictwo w sprawie Austriacko-Włoskiej.

15 Ноябрь.

Въ эту минуту совершенно здѣсь гнусное преступленіе. Министръ внутреннихъ дѣлъ и финансовъ, г-нъ Росси, шедшій въ палату депутатовъ, пораженъ былъ на лѣстницѣ двукратно кинжаломъ и вскорѣ скончался. Кабинетъ, состоявшій подъ управленіемъ покойнаго, тотчасъ прекратилъ свои дѣйствія. Генералъ Зукки, столь нужный при нынѣшнихъ обстоятельствахъ, находится теперь въ Болоніи. Сильное подозрѣніе въ соучастіи въ этомъ преступленіи, падаетъ на Петра Стербини.

Миланъ, 7 Ноября.

Фельдмаршалъ Радецкій, обнародуя прокламацію Императора Италійской арміи, отдалъ приказъ, въ которомъ объявляетъ солдатамъ, что Вѣна признала законнаго Государя, что подъ стѣнами столицы стоитъ стотысячная вѣрная армія, готовая идти повсюду, гдѣ бы непріятель угрожалъ Имперіи, а равно, что вѣскольکو сотъ тысячъ вѣрныхъ защитниковъ отечества, готовы выступить въ поле по первому воззванію возлюбленнаго Монарха.

— Императоръ, въ прокламаціи своей къ Италійской арміи, благодаритъ воиновъ за сохраненную престолу вѣрность, когда партія безначалія всѣми силами старалась совратить ихъ съ прямого пути, и называетъ ихъ своимъ надежнымъ щитомъ. Въ особенности въ прокламаціи этой Императоръ обращается къ Венгерцамъ и Кроатамъ; остерегается ихъ, чтобы они не допустили обольстить себя соблазнами рѣчами многихъ патріотовъ, которые соединившись тайно съ врагами Австріи, стараются свергнуть ее въ бездну бѣдствій. Далѣе Е. В. говоритъ: имѣйте неограниченное довѣріе къ вашему послѣдшему вождю. Онъ привелъ васъ къ побѣдамъ, которыя предоставятъ вамъ славу въ исторіи и признательность отечества; онъ поведетъ васъ путемъ, на которомъ вожатыми честь и долгъ.

— Фельдмаршалъ Радецкій, отъ имени своей арміи, отправилъ князю Виндизгрецу адресъ, въ коемъ изъявляетъ ему признательность за обращеніе къ повинновенію жителей столицы и за отомщеніе смерти генерала Латура.

Неаполь, 28 Октября.

Печальный Сицилійскій вопросъ находится еще и нынѣ, по истеченіи уже двухъ мѣсяцевъ, т. е. со времени началія непріятельскихъ дѣйствій, въ томъ же самомъ положеніи въ какомъ существовалъ съ минуты принятія вынужденнаго приостановленія непріятельскихъ дѣлъ послѣ взятія Мессины. Происходятъ ли переговоры между Неаполемъ и Палермомъ, это постоянно еще покрыто невѣдѣнностью. Королевская власть все еще ограничивается ближайшими окрестностями Мессины и морскимъ берегомъ до Мелатцо, на сѣверо-восточной оконечности острова. Королевскіе пароходы доставили въ Неаполь всѣ захваченныя въ Мессинѣ канонерскія суда, множество разнаго рода оружія, значительные припасы ядеръ, бомбъ и пороха.

— Здѣсь, въ Неаполѣ, господствуетъ постоянно спокойствіе, однако не смотря на то жители все таки недовольны. Войска и находящаяся здѣсь гвардія, содержатся еще въ грозномъ видѣ.

— Недавно послѣдовало здѣсь росписаніе избирательныхъ коллегій для пополненія палаты депутатовъ, которая будетъ здѣсь открыта, 30-го Ноября, и изданъ циркуляръ ко всѣмъ начальникамъ провинцій, предписывающій имъ, чтобы они въ предстоящіе выборы вовсе не вмѣшивались, а наблюдали бы только за узаконеннымъ порядкомъ въ отношеніи произведенія выборовъ и утвержденія кандидатовъ.

— Въ Неаполитанской гавани постоянно стоитъ многочисленная эскадра, состоящая изъ 15 линійныхъ кораблей и паровыхъ фрегатовъ подъ англійскими и французскими флагами; изъ сего можно заключить, что адмиралы Боденъ и Паркеръ не признаютъ прежняго распоряженія, позволяющаго только тремъ военнымъ кораблямъ одного флага стоять въ здѣшней гавани.

Дня 15 listopada.

W tej chwili popełniona tu została okropna zbrodnia. P. Rossi, Minister spraw wewnętrznych i skarbu, udając się do Izby Deputowanych, której otwarcie nastąpiło wczoraj, został na wschodach ugodzony dwa razy sztyletem i wkrótce umarł. Gabinet, na którego czele stał zmarły, rozwiązał się natychmiast. Jenerał Zucchi, tak bardzo potrzebny w obecnych okolicznościach, jako znany ze swojej sprężystości, bawi teraz w Bolonii. Ciężkie podejrzenia o spólnictwo zbrodni pada na Piotra Sterbini, Prezesa Izby Deputowanych.

Mediolan, 7 listopada.

Feldmarszałek Radecki, ogłaszając odezwę Cesarza do armii Włoskiej, wydał rozkaz dzienny, w którym donosi żołnierzom, że Wiedeń uznał na nowo prawego Monarchę; że pod murami stolicy stoi wienne sto-tysięczne wojsko, gotowe iść wszędzie, gdzieby nieprzyjaciół zagroził Monarchii, tudzież, że kilkakroć sto-tysięcy wiernych obrońców ojczyzny wyruszy w pole na pierwsze wezwanie ukochanego Cesarza i Króla.

— Cesarz w swej odezwie do armii Włoskiej, dziękuje jej za okazaną dla tronu wierność w chwili, kiedy stronnictwo bezrządu usiłowało wszelkimi sposobami sprowadzić ją z drogi prawej, i nazywa ją najsiłniejszą tarczą swoją. Szczególniej zwraca się do Węgrów i Kroatów, napominając ich, aby się nie dali uwieść podstępnyim słowom mniemanych patryotów, którzy łącząc się tajemnie z nieprzyjaciółmi Austrii, chcą ją wepchnąć w przepaść klęsk i nieszczęść. „Pokładajcie nieograniczoną ufność, mów dalej, w waszym osiwiatym wodzu. On was prowadził do zwycięstw, które wam i pokłask historyi i wdzięczności ojczyzny zapewniają; on was równie powieździe ścieszką, której skazówką jest obowiązek i honor.“

— Feldmarszałek Radecki, imieniem swojej armii przesłał adres Xięciu Windischgrätz, w którym składa mu dzięki za przywrócenie do posłuszeństwa mieszkańców stolicy i pomszczenie cieniów Jenerała Latour.

Neapol, 28 października.

Smutna kwestya Sycylijska zostaje jeszcze dziś, po upływie blisko dwóch miesięcy od rozpoczęcia działań wojennych, na tym samym stopniu niepewności, na jakim stała od czasu przymuszonego wstrzymania kroków nieprzyjacielskich, po zdobyciu przez wojska Messyny. Czy i jakie toczą się układy między Neapolem a Palermo? Czy za pośrednictwem Francuzko-Angielskiem lub bez niego? wszystko to jeszcze grubą pokryte jest zasłoną. Władza Królewska ogranicza się dotąd do najbliższych okolic Messyny i pobrzeża morskiego aż do Milazzo, na północno-wschodnim krańcu wyspy. Królewskie parostatki przewiozły powoli do Neapolu wszystkie w Messynie zdobyte statki kanonierskie, oraz działa wszelkiego rodzaju, i znaczną ilość zapasów wojennych w kulach, bombach i prochu.

— Tu w Neapolu panuje ciągle spokojność, ale mimo to umysły mieszkańców nie są wcale uspokojone. Postawa też wojska, a przynajmniej rozkazujących tu gwardyi, zawsze jeszcze jest groźna.

— Niedawno nastąpiło tu rozpisanie kolegiiów wyborczych dla uzupełnienia zebrać się mającej d. 30 list pada Izby Deputowanych, i wydany został okólnik do naczelnich władz prowincjonalnych, polecający im, ażeby się do przyszłych wyborów wcale nie mieszały, i tylko bezstronnie czuwały nad ułożeniem list wyborczych pod względem *Census*, i nad innemi prawem przepisanimi przyniotami kandydatów.

— Na przystani Neapolitańskiej stoi ciągle liczna eska-dra, złożona z 15 okrętów liniowych i fregat parowych, pod banderą angielską i francuską; zdaje się więc, że Admirałowie Baudin i Parker nie uznają dawnego rozporządzenia, dozwalającego tylko trzem okrętom wojennym jednej bandery stać w tutejszej przystani.